

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 1 päivänä lokakuuta 2009

N:o 716—723

SISÄLLYS

N:o		Sivu
716	Valtioneuvoston asetus Huoltovarmuuskeskuksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta	4337
717	Valtioneuvoston asetus kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta ...	4338
718	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Euroopan yhteisön osaksi rahoittamista maataloustuotteiden tiedotus- ja menekinedistämistoimista	4351
719	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Maaseutuviraston maksullisista suoritteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta	4354
720	Maa- ja metsätalousministeriön asetus hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä koskevien vaatimusten valvonnasta	4355
721	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus työnantajan velvollisuudesta maksaa korvausta työntekijälle merionnettomuudessa menetetyistä henkilökohtaisista omaisuudesta annetun työministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta	4357
722	Ulkoasiainministeriön asetus ulkomaanedustuksen korvauksista annetun ulkoasiainministeriön asetuksen muuttamisesta	4358
723	Liikenne- ja viestintäministeriön asetus taksiliikenteessä käytettävän esteettömän kaluston laatuvaatimuksista	4367

N:o 716

Valtioneuvoston asetus

Huoltovarmuuskeskuksesta annetun valtioneuvoston asetuksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty työ- ja elinkeinoministeriön esittelystä, *muutetaan* Huoltovarmuuskeskuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (455/2008) 3 §:n 1 momentti, seuraavasti:

3 §

Hallituksen työskentely

heenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä on läsnä.

Hallitus kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta. Hallitus on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapu-

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2009.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Ministeri *Astrid Thors*

Hallitusneuvos Kari Mäkinen

N:o 717

Valtioneuvoston asetus**kaivannaisjätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* kaivannaisjätteistä 5 päivänä kesäkuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (379/2008) 2 §:n 1 momentin 2 ja 4 kohta, 4 §:n 1 momentin 1 kohta, 5 §:n 1 momentti, 10 §:n 2 momentti, 17 §:n 1 momentti ja liite sekä *lisätään* 2 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta ja asetukseen uudet liitteet 2–5 seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

2) *pysyvällä jätteellä* liitteen 1 mukaiset perusteet täyttävää kaivannaisjätettä;

4) *kaivannaisjätteen jätealueella* tuotantopaikan yhteydessä olevaa aluetta, johon sijoitetaan siinä syntyvää kiinteää, lietemäistä tai nestemäistä kaivannaisjätettä; jollei kysymys ole suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavasta alueesta, kaivannaisjätteen jätealueena ei kuitenkaan pidetä aluetta, johon sijoitetaan:

a) sellaista pilaantumaton maa-ainesta, pysyvää jätettä taikka etsinnässä tai turvetuotannon yhteydessä syntyvää kaivannaisjätettä, joka ei ole ongelmajätettä, alle kolmeksi vuodeksi;

b) muuta kuin a alakohdassa tarkoitettua kaivannaisjätettä, joka ei ole ongelmajätettä, alle vuodeksi;

5) *suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavalla kaivannaisjätteen jätealueella* liitteen 2

mukaiset perusteet täyttävää kaivannaisjätteen jätealuetta.

4 §

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman sisältö

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman tulee sisältää:

1) selvitys toiminnassa syntyvistä kaivannaisjätteistä ja niiden ominaisuuksista liitteen 3 mukaisesti;

5 §

Suuronnettomuuden vaaran ja haittojen torjuminen

Suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavan kaivannaisjätteen jätealueen toimintaperiaateasiakirjan, turvallisuusjohtamisjärjestelmän ja sisäisen pelastussuunnitelman laatimisessa ja täytäntöönpanossa sekä tiedottamisessa turvallisuustoimista on noudatettava liitteessä 4

Komission päätös 2009/335/EY (32009D0335); EYVL N:o L 101, 21.4.2009, s. 25

Komission päätös 2009/337/EY (32009D0337); EYVL N:o L 102, 22.4.2009, s. 7

Komission päätös 2009/358/EY (2009D0358); EYVL N:o L 110, 1.5.2009, s. 39

Komission päätös 2009/359/EY (32009D0359); EYVL N:o L 110, 1.5.2009, s. 46

Komission päätös 2009/360/EY (32009D0360); EYVL N:o L 110, 1.5.2009, s. 48

säädetyjä periaatteita ja vaatimuksia. Sisäisessä pelastussuunnitelmassa on otettava huomioon jätealueen patojen turvallisuuden arvioimiseksi laaditut patoturvallisuuslain (494/2009) mukaiset vahingonvaara- ja muut selvitykset. Pelastussuunnitelma on päivitettävä tarpeen mukaan siten, että se vastaa muuttuneita tilanteita ja olosuhteita.

10 §

Kaivannaisjätteen jätealuetta koskeva vakuus

Vakuuden määrä on arvioitava liitteen 5 mukaisesti ottaen huomioon erityisesti jätealueen luokitus, sijoitetun jätteen ominaisuudet ja maa-alueen tuleva käyttö. Lisäksi on otettava huomioon, että vakuudella katettavat toimet arvioi tai tekee muu kuin toiminnanharjoittaja tai viranomainen.

17 §

Täytäntöönpanon seuranta

Suomen ympäristökeskuksen on joka kolme kuukautta
Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

mas vuosi laadittava kaivannaisteollisuuden jätehuollosta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/21/EY 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti Euroopan yhteisöjen komissiolle kertomus direktiivin täytäntöönpanosta Suomessa. Suomen ympäristökeskuksen on lisäksi vuosittain toimitettava mainitun direktiivin 18 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti komissiolle tiedot tapahtumista, jotka toiminnanharjoittajat ilmoittavat 11 §:n ja 14 §:n 3 momentin mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä lokakuuta 2009.

Kaivannaisjätteen jätealueeseen, johon on myönnetty ympäristölupa tai vastaava lupa ennen tämän asetuksen voimaantuloa, tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2012. Mitä 10 §:n 2 momentissa säädetään, sovelletaan tällaiseen alueeseen kuitenkin vasta 1 päivästä toukokuuta 2014. Jos toimintaan haetaan ympäristölupaa ennen 1 päivää toukokuuta 2012, lupaharkintaan sovelletaan tätä asetusta.

Neuvotteleva virkamies Klaus Pfister

Kaivannaisjätteen luokittelu pysyväksi jätteeksi

1. Tässä liitteessä määritellään perusteet, joiden täytyessä kaivannaisjäte luokitellaan pysyväksi jätteeksi. Luokittelu on tehtävä tämän asetuksen liitteen 3 mukaisen jätteiden ominaisuuksien määrittelyn yhteydessä käyttäen siinä edellytettyjä tietolähteitä.

2. Jätettä pidetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna pysyvänä jätteenä, jos seuraavat perusteet täyttyvät sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä:

a) jäte ei hajoa tai liukene tai muuten muutu merkittävästi siten, että siitä voi aiheutua vaaraa tai haittaa ympäristölle tai ihmisen terveydelle;

b) jätteen sulfidirikkipitoisuus

– on enintään 0,1 prosenttia tai

– se on enintään 1 prosentti ja neutralointipotentiaalisuhde, määriteltynä neutralointipotentiaalin ja hapontuottopotentialin välisenä suhteena testimenetelmän prEN 15875 staattisen testin perusteella, on suurempi kuin 3;

c) jätteestä ei aiheudu itsesyttymisen vaaraa eikä se pala;

d) jätteen ja siitä erottuvan hienoaineksen sisältämien ympäristölle tai ihmisen terveydelle mahdollisesti haitallisten aineiden (erityisesti arseeni, kadmium, koboltti, kromi, kupari, elohopea, molybdeeni, nikkeli, lyijy, vanadiini ja sinkki) pitoisuudet jätteessä ovat riittävän alhaiset siten, että niistä aiheutuva vaara ympäristölle ja terveydelle on merkityksetön sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä;

– mainittujen aineiden pitoisuuksia pidetään riittävän alhaisina ja niistä ympäristölle tai terveydelle aiheutuvaa vaaraa merkityksettömänä, jos ne eivät ylitä maaperän pilaantuneisuuden ja puhdistustarpeen arvioinnista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (214/2007) tarkoitettuja arviointia edellyttäviä kynnyksarvoja tai alueen ympäristön maaperän taustapitoisuuksia;

e) jäte ei käytännössä sisällä louhinnassa tai rikastuksessa käytettyjä aineita, jotka voivat aiheuttaa haittaa ympäristölle tai ihmisen terveydelle.

3. Jätettä voidaan pitää pysyvänä jätteenä ilman erityistä testausta, jos toimivaltaiselle viranomaiselle saatavilla olevien tietojen tai käytössä olevien menettelyjen tai järjestelmien perusteella luotettavasti osoitetaan, että 2 kohdassa tarkoitettut perusteet on otettu riittävästi huomioon ja että perusteet täyttyvät.

Luokittelu suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi

Tässä liitteessä määritellään menettelyt ja raja-arvot, joita on noudatettava jätealueen luokittelussa suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi seuraavien tekijöiden perusteella:

- jätealueen rakenteelliseen vakauteen tai virheelliseen toimintaan liittyvä ympäristölle tai ihmisen terveydelle aiheutuva vaara;
- jätealueelle sijoitettavien ongelmajätteiden määrä; tai
- jätealueelle sijoitettavien ympäristölle tai terveydelle vaarallisten kemikaalien määrä.

Selvitys jätealueen luokituksesta onnettomuusvaaran kannalta on sisällytettävä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaan. Luokitusta on tarkasteltava uudelleen, jos toiminta muuttuu olennaisesti. Luokitusta on myös aina tarkasteltava uudelleen jätealueen toimintavaiheen päättyessä.

Liitteen A ja B kohtaa ei sovelleta jätealueeseen, johon sijoitetaan vain pysyvää jätettä tai pilaantumaton maa-ainesta.

A. Jätealueen rakenteelliseen vakauteen tai virheelliseen toimintaan liittyvä vaara

1. Jätealue on luokiteltava suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi, jos jätealueen rakenteellisen vakauden¹ heikkenemisestä tai jätealueen virheellisestä toiminnasta² johtuvasta vahingosta aiheutuvat ennustetut lyhyen tai pitkän aikavälin seuraukset, jätealueen koko elinkaari ja myös jälkihoitovaihe huomioon ottaen, voivat johtaa seuraaviin tilanteisiin:

- ihmishenkien menetykset ovat erittäin mahdollisia;
- merkittävä vaara ihmisen terveydelle;
- merkittävä vaara ympäristölle.

2. Jätealueen rakenteellisen vakauden heikkenemisestä tai alueen virheellisestä toiminnasta johtuvasta vahingosta aiheutuvia seurauksia on arvioitava seuraavasti:

a) Ihmishenkien menetysten ja ihmisen terveydelle aiheutuvan vaaran katsotaan olevan mitätön tai sitä ei pidetä merkittävänä, jos muiden vaikutuksille mahdollisesti altistuvien ihmisten kuin alueella työskentelevien henkilöiden ei oleteta oleskelevan mahdollisella vaikutusalueella pysyvästi tai pidempiä ajanjaksoja. Merkittävänä vaarana ihmisen terveydelle on pidettä-

¹ Jätealueen rakenteellisella vakaudella tarkoitetaan alueen kykyä pitää jätteet rajojensa sisäpuolella suunnitellusti ottaen huomioon vahingot, jotka voivat tulla kysymykseen kyseisellä jätealueella. Vakauden heikkenemisen seurausten arvioinnissa on otettava huomioon vahingon johdosta alueelta pois kulkeutuvien aineiden välittömät vaikutukset ja vahingosta lyhyellä ja pitkällä aikavälillä aiheutuvat vaikutukset.

² Jätealueen virheellisellä toiminnalla tarkoitetaan toimia, joista voi aiheutua suuronnettomuus, mukaan luettuina ympäristönsuojelutoimien häiriö tai virheellinen tai riittämätön suunnittelu. Virheellisestä toiminnasta aiheutuvien epäpuhtauspäästöjen arvioinnissa on otettava huomioon lyhytkestoisten ja pitkän aikavälin päästöjen vaikutukset jätealueen toiminta- ja jälkihoitovaiheen aikana. Siihen on sisällytettävä arvio reaktiivista jätettä sisältävien jätealuiden aiheuttamasta vaarasta riippumatta siitä, onko jäte luokiteltu ongelmajätteeksi tai muuksi jätteeksi.

vä sellaisia henkilövahinkoja, jotka aiheuttavat työkyvyttömyyttä tai pitkäaikaista terveyden huonontumista.

b) Ympäristölle aiheutuvaa vaaraa ei pidetä merkittävänä, jos:

- mahdollisen epäpuhtauslähteen päästöjen voimakkuus vähenee merkittävästi lyhyen ajan kuluessa;
- jätealueella tapahtunut toimintahäiriö tai vahinko ei aiheuta pysyvää tai pitkäaikaista haittaa ympäristölle;
- vaikutuksille altistunut ympäristö voidaan ennallistaa vähäisin kunnostamis- ja ennallistamistoimin.

c) Ihmishenkien menetysten tai ihmisen terveydelle tai ympäristölle aiheutuvaa vaaraa määriteltäessä on otettava huomioon mahdollisten vaikutusten laajuudesta tehdyt erityiset arviot lähde-kulkeutumisreitti-vastaanottajaketjun yhteydessä. Jos lähteen ja vastaanottajan välillä ei ole kulkeutumisreittiä, jätealuetta ei luokitella suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi rakenteellisen vakauden heikkenemisestä tai virheellisestä toiminnasta johtuvan vahingon perusteella.

3. Rikastushiekka-alueen rakenteellisen vakauden heikkenemistä on pidettävä uhkana ihmishengelle, jos alueelta purkautuvan veden tai lietteen pinta nousee vähintään 70 cm maanpinnan yläpuolelle tai jos purkautuvan veden tai lietteen virtausnopeus ylittää 0,5 m/s.

Ihmishenkien menetysten tai ihmisen terveydelle aiheutuvan vaaran arvioinnissa on otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät:

- jätealueen koko ja ominaisuudet, mukaan lukien sen rakenne;
- jätealueelle sijoitetun jätteen määrä ja laatu, mukaan lukien sen fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet;
- jätealueen ympäristön topografia, mukaan lukien veden tai lietteen leviämistä estävät rakenteet;
- mahdollisen tulva-aallon siirtymisaika alueille, joilla oleskelee ihmisiä;
- tulva-aallon etenemisnopeus;
- veden tai lietteen pinnan arvioitu taso ja nousunopeus;
- merkitykselliset aluekohtaiset tekijät, kuten ilmasto ja sadannan vuotuinen vaihtelu, jotka voivat vaikuttaa ihmishenkien menetysten tai ihmisen terveydelle aiheutuvan vaaran suuruuteen.

4. Jätekanan sortuessa on jätemassan vyörymää aina pidettävä todennäköisenä uhkana ihmishengelle, jos ihmisiä oleskelee vyörymän etenemisalueella.

Ihmishenkien menetysten tai ihmisen terveydelle aiheutuvan vaaran arvioinnissa on otettava huomioon ainakin seuraavat tekijät:

- jätealueen koko ja ominaisuudet, mukaan lukien sen rakenne;
- jätealueelle sijoitetun jätteen määrä ja laatu, mukaan lukien sen fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet;
- kasan kaltevuuskulma;
- mahdollisuus, että kasan sisälle muodostuu pohjavettä;
- maanalainen vakaus;
- ympäristön topografia;
- vesistöjen, rakenteiden ja rakennusten läheisyys;
- louhostilat;
- muut aluekohtaiset tekijät, jotka voivat vaikuttaa merkittävästi rakenteen aiheuttamaan vaaraan.

B. Jätealueelle sijoitettavan ongelmajätteen määrä

1. Jätealueelle sijoitettavan ongelmajätteen määrään perustuva jätealueen luokituksen arviointi onnettomuusvaaran kannalta on tehtävä jäljempänä olevan 2 ja 3 kohdan mukaisesti jätealueelle sen koko toiminnan aikana sijoitettavaksi suunnitellun ongelmajätteen ja jätteen kokonaismäärän suhteen perusteella. Sijoitettavan jätteen määrä arvioidaan kuivapainona.

2. Jätealue on luokiteltava suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi siihen sijoitettavan ongelmajätteen määrän perusteella, jos 1 kohdassa tarkoitettu suhde:

- a) ylittää 50 prosenttia;
- b) on 5–50 prosenttia.

Edellä 2b kohdan mukaista jätealuetta ei kuitenkaan luokitella suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi sijoitettavan ongelmajätteen määrän perusteella, jos luokitus todetaan perusteettomaksi aluekohtaisessa riskinarvioinnissa. Riskinarviointi on tehtävä osana luokittelua, joka perustuu jätealueen rakenteellisen vakauden heikkenemisestä tai virheellisestä toiminnasta johtuvasta vahingosta aiheutuviin seurauksiin ja siinä on kiinnitettävä erityistä huomiota ongelmajätteiden vaikutuksiin.

3. Jätealuetta ei luokitella suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi siihen sijoitettavan ongelmajätteen määrän perusteella, jos 1 kohdassa tarkoitettu suhde on alle 5 prosenttia.

C. Jätealueelle sijoitettavan ympäristölle tai terveydelle vaarallisen kemikaalin määrä

1. Jätealueelle sijoitettavan, toiminnassa käytetyn ympäristölle tai terveydelle vaarallisen kemikaalin määrään perustuva jätealueen luokituksen arviointi onnettomuusvaaran kannalta on tehtävä jäljempänä olevan 2–4 kohdan mukaisesti.

2. Rikastushiekka-alueen osalta on sovellettava seuraavaa menettelyä:

- a) Inventoidaan sellaiset toiminnassa käytettävät aineet ja valmisteet, jotka johdetaan prosessoinnin jälkeen rikastushiekkalietteen mukana rikastushiekka-alueelle;
- b) Arvioidaan prosessissa käytettävän kunkin aineen ja valmisteen määrä kunkin suunnitellun toimintavuoden osalta;
- c) Määritellään, onko aine tai valmiste kemikaalilain 11 §:ssä tarkoitettu vaarallinen kemikaali;

d) Lasketaan kunkin suunnitellun toimintavuoden osalta rikastushiekka-alueella olevan veden määrän kasvu (ΔQ_i) vakaisissa olosuhteissa seuraavan kaavan avulla:

$$\Delta Q_i = (\Delta M_i/D) * P, \text{ jossa}$$

– ΔQ_i = rikastushiekka-alueella olevan veden määrän vuotuinen kasvu (m^3/vuosi) vuonna "i",

– ΔM_i = alueelle johdettavan rikastushiekan määrä vuodessa (kuivapaino tonnia/vuosi) vuonna "i",

– D = sijoitetun kuivan rikastushiekan keskimääräinen ominaispaino (tonnia/m^3) ja

– P = kerrostuneen rikastushiekan keskimääräinen huokoisuus (m^3/m^3) määriteltynä onteloiden määrän ja kerrostuneen rikastushiekan kokonaismäärän välisenä suhteena.

Jos tarkkoja tietoja ominaispainosta ja huokoisuudesta ei ole saatavilla, käytetään oletusarvoja, jotka ovat $D = 1,4 \text{ tonnia}/\text{m}^3$ ja $P = 0,5 \text{ m}^3/\text{m}^3$.

e) Arvioidaan kunkin 2c kohdan mukaisesti yksilöidyn vaarallisen kemikaalin suurin mahdollinen vuotuinen pitoisuus (C_{maks}) rikastushiekan vesifaasisissa seuraavan kaavan avulla:

$$C_{\text{maks}} = \text{suhteen } S_i / \Delta Q \text{ suurin arvo, kun}$$

– S_i = kunkin 2c kohdan mukaisesti yksilöidyn ja vuonna "i" alueelle johdetun vaarallisen kemikaalin vuotuinen massa.

Jätealue on luokiteltava suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi, jos rikastushiekan vesifaasin katsotaan suurimman mahdollisen vuotuisen pitoisuuden (C_{maks}) perusteella olevan kemikaalilain 11 §:n mukaisesti vaarallinen kemikaali.

3. Tämän asetuksen voimaan tullessa toiminnassa olevan rikastushiekka-alueen luokitus voi perustua myös jätealueella olevan veden ja kiintoaineksen suoraan kemialliseen analyysiin. Jätealue on luokiteltava suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi, jos rikastushiekan vesifaasin ja sen sisällön katsotaan olevan kemikaalilain 11 §:n mukaisesti vaarallinen kemikaali.

4. Sellaisten kasaliuotusalueiden osalta, joissa metallit erotetaan malmikasoista liuotusnesteen avulla, on alueen sulkemisvaiheessa selvittävä vaarallisten liuotuskemikaalien esiintyminen. Selvityksen tulee perustua tietoihin käytetyistä liuotuskemikaaleista ja niiden jäännöspitoisuudesta suotovedessä liuotusprosessin päätyttyä. Jätealue on luokiteltava suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavaksi kaivannaisjätteen jätealueeksi, jos suotoveden katsotaan olevan kemikaalilain 11 §:n mukaisesti vaarallinen kemikaali.

Kaivannaisjätteen ominaisuuksien määrittely

Kaivannaisjätteen ominaisuuksien määrittely ja niitä koskevien tietojen kokoaminen on tehtävä tämän liitteen mukaisesti.

Asiaankuuluvat tiedot jätteestä on sisällytettävä toimintaa koskevaan kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmaan.

A. Jätteen ominaisuuksien määrittely

1. Jätteen ominaisuuksien määrittelyn on perustuttava seuraaviin tietoihin:
 - a) Taustatiedot:
 - Suunnitellun kaivannaistoiminnan kuvaus ja sen tavoitteet.
 - Yleiset tiedot seuraavista seikoista:
 - malmin etsintä, louhinta ja rikastustoiminta;
 - louhintamenetelmän ja rikastusprosessin tyyppi sekä kuvaus niistä;
 - lopputuotteet.
 - b) Hyödynnettävän esiintymän geologiset tiedot:
 - Louhinnassa ja rikastuksessa syntyvien jätteiden tunnistaminen esittämällä asiaankuuluvat tiedot seuraavista seikoista:
 - ympäröivän kallioperän luonne, sen kemialliset ja mineralogiset ominaisuudet, mukaan lukien mineralisoidun kiviaineksen ja arvomineraaleja sisältämättömän kiviaineksen hydroterminen muuttuminen;
 - esiintymän luonne, mukaan lukien mineralisoitunut kiviaines;
 - louhittujen mineraalien, juonimineraalien ja hydrotermisesti muodostuneiden mineraalien osalta mineralisaation typologia, niiden kemialliset ja mineralogiset tiedot, mukaan lukien fysikaaliset ominaisuudet, kuten tiheys, huokoisuus, raekokojakauma ja vesipitoisuus;
 - esiintymän koko ja muoto;
 - rapautuminen ja pintakerrosten muuttuminen kemiallisesta ja mineralogisesta näkökulmasta.
 - c) Jätteen laji ja sen suunniteltu hyödyntäminen tai käsittely:
 - Kuvaus etsintä-, louhinta- ja rikastustoiminnoissa syntyvistä jätteistä, mukaan luettuina irtotmaa, sivukivi ja rikastushiekka, esittämällä tiedot seuraavista seikoista:
 - jätteen alkuperä louhinta-alueella ja jätteen tuottava prosessi, kuten etsintä, louhinta, murskaaminen ja rikastus;
 - jätteen määrä;
 - kuvaus jätteen kuljetusjärjestelmästä;
 - kuvaus rikastuksessa käytettävistä kemikaaleista;
 - jätteen luokittelu yleisimpien jätteiden sekä ongelmajätteiden luettelosta annetun ympäristöministeriön asetuksen (1129/2001) ja jäteasetuksen (1390/1993) liitteen 4 mukaisesti, mukaan lukien jätteen vaaralliset ominaisuudet;
 - suunnitellun jätealueen tyyppi, sijoitettavan jätteen lopullinen muoto ja menetelmä, jolla jäte sijoitetaan alueelle.
 - d) Jätteen geotekninen käyttäytyminen:
 - Soveltuvien muuttujien tunnistaminen jätteen olennaisten fysikaalisten ominaisuuksien arvioimiseksi ottaen huomioon jätealueen tyyppi.
 - Soveltuvia muuttujia voivat olla: raekokojakauma, plastisuus, tiheys ja vesipitoisuus, tiivistymisaste, leikkauslujuus ja kitkakulma, läpäisevyys-huokoisuussuhde, kokoonpuristuvuus ja konsolidaatio.

- e) Jätteen geokemialliset ominaisuudet ja käyttäytyminen:
- Jätteen ja siinä mahdollisesti olevien kemikaalien ja kemikaalijäännösten kemiallisten ja mineralogisten ominaisuuksien erittely.
 - Arvio ajan mittaan muuttuvista suotoveden kemiallisista ominaisuuksista jätetyypeittäin ottaen huomioon jätteen suunnitellut käsittelytavat, erityisesti:
 - metallien, oksianionien ja suolojen ajan myötä tapahtuvan huuhtoutumisen selvittäminen liukoisuuden pH-vaikutustestillä, läpivirtaustestillä, aikariippuvaista liukoisuutta arvioivalla testillä ja/tai muulla soveltuvalla testillä;
 - sulfidia sisältäville jätteille, staattiset ja kineettiset testit ajan myötä tapahtuvan happaman suotoveden muodostumisen ja metallien huuhtoutumisen määrittämiseksi.
2. Tämän asetuksen liitteen 1 mukaisesti pysyväksi jätteeksi luokiteltuun jätteeseen sovelletaan vain asiaankuuluvaa osaa 1e kohdassa tarkoitetuista geokemiallisista testeistä.

B. Tietojen kokoaminen ja arviointi

1. Jätteen ominaisuuksien määrittelyssä on käytettävä A kohdassa tarkoitettujen teknisten vaatimusten mukaisia olemassa olevia tutkimuksia ja selvityksiä, mukaan luettuina lupatietoja, geologisia tutkimuksia, vastaavia alueita koskevia tietoja, pysyvän jätteen luetteloja, soveltuvia sertifiointijärjestelmiä sekä vastaavia materiaaleja koskevia eurooppalaisia tai kansallisia standardeja.
 2. Tietojen laatu ja edustavuus on arvioitava ja mahdollisesti puuttuvat tiedot on yksilöitävä.
 3. Jos jätteen määrittelyyn tarvittavia tietoja puuttuu, on laadittava standardin EN 14899 mukainen näytteenottosuunnitelma ja otettava näytteet suunnitelman mukaisesti. Näytteenottosuunnitelman on perustuttava tarvittaviin yksilöityihin tietoihin, joita ovat esimerkiksi:
 - tietojen keruun tarkoitus;
 - testiohjelma ja näytteenottovaatimukset;
 - näytteenottoaikat, kuten porausreikä, louhoksen seinämä, kuljetushihna, jätekasa, rikastushiekka-alue tai muu asiaankuuluva paikka;
 - näytteiden määrään, kokoon, massaansa, kuvaukseen ja käsittelyyn liittyvät menettelyt ja suositukset.
- Näytteenoton tulosten luotettavuus ja laatu on arvioitava.
4. Määrittelyprosessin tulokset on arvioitava. Tarvittaessa on kerättävä lisätietoja samalla menettelyllä.

Suuronnettomuuksien torjuntaa koskevat toimintaperiaatteet, sisäisen pelastussuunnitelman sisältö ja tiedottaminen asianosaisille

A. Toimintaperiaatteet ja turvallisuusjohtamisjärjestelmä

Kaivannaisjätteen jätealueesta aiheutuvien suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän laatimisessa ja täytäntöönpanossa on otettava huomioon seuraavat seikat:

1. Suuronnettomuuksien torjuntaan tähtäävät toimintaperiaatteet on esitettävä kirjallisesti ja niihin on sisällytettävä toiminnanharjoittajan vahvistamat suuronnettomuuksien vaaran rajoittamista koskevat yleiset päämäärät ja toimintatavat.

2. Turvallisuusjohtamisjärjestelmään on sisällytettävä yleisen johtamisjärjestelmän osa, johon kuuluvat organisaatorakenne, vastuualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja voimavarat, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toimintaperiaatteiden määrittelyn ja täytäntöönpanon. Kuvauksesta on käytävä ilmi ympäristönsuojelulain 103 b §:n 3 momentissa tarkoitettun vastuuhenkilön nimi sekä tämän apuna toimivien henkilöiden nimet ja vastuualueet.

3. Turvallisuusjohtamisjärjestelmän on katettava seuraavat asiat:

a) organisaatio ja henkilökunta: kaikilla organisaatiotasoilla suuronnettomuusvaarojen hallintaan osallistuvan henkilöstön tehtävät ja vastuualueet, henkilöstön koulutustarpeen määrittäminen ja koulutuksen järjestäminen sekä henkilöstön ja tarvittaessa jätealueella työskentelevien alihankkijoiden henkilöstön osallistuminen;

b) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla järjestelmällisesti tunnistetaan normaalissa tai normaalista poikkeavassa toiminnassa mahdollisesti esiintyvät suuronnettomuusvaarat sekä arvioidaan niiden todennäköisyys ja vakavuus;

c) toimintojen ohjaus: jätealueen ja sen prosessien sekä laitteiden turvallista käyttöä ja kunnossapitoa sekä seisokkeja koskevien menettelytapojen käyttöönotto ja ohjeiden antaminen;

d) muutosten hallinta: menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto jätealueiden muutosten tai uusien jätealueiden suunnittelussa;

e) suunnittelu vaaratilanteiden varalta: sellaisten menettelyjen vahvistaminen ja käyttöönotto, joiden avulla voidaan tunnistaa ennakoitavissa olevat hätätilanteet järjestelmällisen arvioinnin avulla sekä laatia, harjoitella ja tarkistaa pelastussuunnitelmia ja siten hallita tällaiset vaaratilanteet;

f) toteutuksen seuranta: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan jatkuvasti arvioida suuronnettomuuksien torjuntaa koskevien toiminnanharjoittajan toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmien toteutumista sekä tutkinnan ja korjaavien toimien menettelytavat siinä tapauksessa, että periaatteet ja järjestelmät eivät toteudu; menettelytapoihin tulee kuulua toiminnanharjoittajien ilmoitusjärjestelmä suuronnettomuuksista tai läheltä piti-tilanteista, varsinkin jos turvallisuustoimissa on ollut puutteita, sekä niiden tutkinta ja seurantamenettelyt ottaen huomioon aiemmat kokemukset;

g) arviointi ja uudelleentarkastelu: sellaisten menettelytapojen vahvistaminen ja käyttöönotto, joilla voidaan säännöllisin väliajoin järjestelmällisesti arvioida suuronnettomuuksien torjuntaa koskevia toimintaperiaatteita sekä turvallisuusjohtamisjärjestelmän tehoa ja asianmukaisuutta; ylemmän johdon kirjallinen arviointi toimintaperiaatteiden ja turvallisuusjohtamisjärjestelmän tasosta sekä niiden saattamisesta ajan tasalle.

B. Sisäisen pelastussuunnitelman sisältö

Sisäiseen pelastussuunnitelmaan on sisällytettävä vähintään seuraavat asiat:

1. Niiden henkilöiden nimet ja tehtävät, jotka vastaavat:
 - a) kaivannaisjätteen jätealueen sisäisistä pelastustoimista ja joilla on valtuudet aloittaa pelastustoimet;
 - b) yhteyksistä ulkoisista pelastussuunnitelmista vastaaviin viranomaisiin.
2. Selvitys toimintaperiaateasiakirjasta ja turvallisuusjohtamisjärjestelmästä.
3. Kuvaus ennakoitavissa olevissa tilanteissa tarpeellisista sellaisista toimista, joihin on ryhdyttävä onnettomuuksien hallitsemiseksi ja niiden seurausten rajoittamiseksi sekä onnettomuuksien jälkien korjaamiseksi.
4. Alueella oleviin ihmisiin kohdistuvien vaarojen rajoittamiseen tähtäävät toimet, mukaan lukien hälytysjärjestelmä ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa.
5. Arvio onnettomuuksien vaikutuksista jätealueen ulkopuolella.
6. Menettelyt ilmoittamisessa pelastusviranomaiselle onnettomuuden sattuessa ja selvitys siitä, millaisia tietoja annetaan välittömästi ja miten tarkempia tietoja toimitetaan sitä mukaa kuin niitä saadaan.
7. Henkilöstön koulutus ja sen yhteensovittaminen ulkoisen pelastuspalvelun toimien kanssa.
8. Jätealueen ulkopuolella tehtävien pelastustoimien tukeminen.

C. Asianosaisille annettavat tiedot

Suuronnettomuuden varalta on asianosaisille annettava vähintään seuraavat tiedot:

1. Toiminnanharjoittajan nimi ja kaivannaisjätteen jätealueen sijainti- ja osoitetiedot.
2. Tietoja antavan henkilön nimi ja asema.
3. Vahvistus siitä, että jätealueen toiminnassa on noudatettava ympäristönsuojelulakia ja tätä asetusta sekä niiden nojalla annettuja määräyksiä ja että vaaditut suuronnettomuuden torjuntaa koskevat tiedot on toimitettu asianomaisille viranomaisille.
4. Selkeästi laadittu selostus toiminnasta tai toiminnoista jätealueella.
5. Jätealueelle sijoitettujen suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavien aineiden ja jätteiden yleisesti käytössä olevat nimet, ryhmänimikkeet tai vaaran yleisluokat sekä tiedot aineiden tai jätteiden pääasiallisista vaarallisista ominaisuuksista.
6. Yleisiä tietoja suuronnettomuuksien vaarojen luonteesta, mukaan lukien niiden mahdolliset vaikutukset onnettomuusalueella olevaan väestöön ja ympäristöön.
7. Asianmukaiset tiedot siitä, miten onnettomuusalueella olevaa väestöä varoitetaan onnettomuudesta ja miten se pidetään suuronnettomuuksissa tapahtumien tasalla.

8. Asianmukaiset tiedot siitä, mihin toimiin onnettomuusalueella olevan väestön on ryhdyttävä ja miten sen on käytädyttävä suuronnettomuuden tapahtuessa.

9. Vahvistus siitä, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus ryhtyä asianmukaisiin toimiin alueella ja erityisesti ottaa yhteys pelastustoimeen, jotta suuronnettomuuksissa voidaan toimia asianmukaisesti ja minimoidaan niiden seuraukset.

10. Maininta onnettomuusalueen ulkopuolelle ulottuvien vaikutusten hallitsemiseksi laaditusta ulkoisesta pelastussuunnitelmasta ja kehoitus noudattaa pelastustoimen ohjeita tai vaatimuksia onnettomuuden sattuessa.

11. Tiedot siitä, mistä muita asioita koskevia tietoja saa, sikäli kuin ne eivät ole lainsäädännön mukaan luottamuksellisia.

Kaivannaisjätteen jätealuetta koskevan vakuuden määrän arviointi

Jätealuetta koskevan vakuuden määrä on arvioitava tämän liitteen mukaisesti seuraavien tietojen tai seikkojen perusteella:

1. Jätealueen todennäköiset vaikutukset ympäristöön ja ihmisen terveyteen.
2. Jätealueen kunnostamistarve, mukaan lukien sen tuleva käyttö.
3. Sovellettavat ympäristönormit ja ympäristötavoitteet, mukaan lukien jätealueen fyysinen vakaus, maaperän ja vesien laatua koskevat vähimmäisvaatimukset sekä epäpuhtauspäästöjen enimmäispitoisuudet.
4. Ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat tekniset toimet, erityisesti jätealueen vakuuden varmistamiseksi ja ympäristövahinkojen rajoittamiseksi toteutettavat toimet.
5. Tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimet jätealueen käytöstä poistamisen aikana ja sen jälkeen, mukaan lukien tarvittaessa maan kuunnostaminen, jälkihoito ja seuranta sekä biologisen monimuotoisuuden palauttamiseen liittyvät toimet.
6. Vaikutusten ja niiden lieventämiseksi tarvittavien toimien arvioitu kesto.
7. Riippumaton ja pätevä arvio kustannuksista, jotka aiheutuvat tarvittavista toimista maan kunnostamiseksi sekä jätealueen käytöstä poistamiseksi ja jälkihoidon järjestämiseksi, mukaan lukien mahdollinen seuranta tai epäpuhtauksien käsittely jälkihoidon aikana; arviossa on otettava huomioon, että jätealue saatetaan joutua poistamaan käytöstä suunnittelemattomasti tai aikaistetusti.

N:o 718

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Euroopan yhteisön osaksi rahoittamista maataloustuotteiden tiedotus- ja menekinedistämistoimista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 2 momentin ja 11 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 273/2003:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään seuraavissa säännöksissä tarkoitettuja maataloustuotteiden tiedotus- ja menekinedistämistoimia koskevista kansallisista menettelyistä:

1) maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3/2008, jäljempänä *neuvoston asetus*;

2) maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettu komission asetus (EY) N:o 501/2008, jäljempänä *komission asetus*.

taa yhtä tai useampaa maataloustuote- tai elintarvikealaa;

2) *toimella* neuvoston asetuksen 2 artiklan mukaisesti maataloustuotteita ja niiden tuotantotapaa sekä maataloustuotteista valmistettavia elintarvikkeita koskevia tiedotus- ja menekinedistämistoimia;

3) *ohjelmalla* komission asetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimien kokonaisuutta, jotka ovat riittävän laajoja lisäämään kyseessä olevia tuotteita koskevaa tietoisuutta ja niiden menekkiä;

4) *toimeenpanijalla* komission asetuksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti ohjelman toteuttamisesta vastaavaa tahoa;

5) *hakuilmoituksella* komission asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaista ehdotuspyyntöä ohjelmiin kuuluvien toimien toteuttamiseksi.

3 §

Kansallinen rahoitusosuus

Suomen valtion rahoitusosuus on 20 prosenttia ohjelman arvonlisäverottomista kokonaiskustannuksista. Järjestölle, joka ei ole oikeutettu arvonlisäveron palautukseen ja joka esittää tätä koskevan selvityksen, voidaan lisäksi korvata arvonlisäveron osuus.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *järjestöllä* komission asetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisöä, joka edus-

4 §

Hakuilmoitus

Maaseutuviraston internet-sivuilla julkais-
tavassa hakuilmoituksessa todetaan ohjelman
esittämistapa ja määräaika sekä ohjelmien ai-
heet, markkina-alueet, toimet ja tarvittaessa
niiden ensisijaisuusjärjestys.

5 §

Toimeenpanijan valinta

Järjestö vastaa toimeenpanijan valinnasta.
Toimeenpanijan valinnassa on noudatettava
julkisista hankinnoista annettua lakia
(348/2007).

6 §

Ohjelmien hylkääminen

Ohjelma hylätään, jos:

- 1) se ei täytä neuvoston ja komission ase-
tuksissa säädettyjä vaatimuksia;
- 2) sen säännöstenmukaisuutta, vaikutta-
vuutta tai kustannustehokkuutta ei voida sel-
vityksen puutteellisuudesta johtuen arvioida;
- 3) se ei ole valtion talousarvion, hakuil-
moituksen taikka ministeriön tai valtioneu-
voston poliittisten linjausten mukainen;
- 4) järjestö tai toimeenpanija on konkurs-
sissa, selvitystilassa, tuomittu lainvoimaisella
tuomiolla, keskeyttänyt toimintansa tai tällä
on maksamattomia julkisoikeudellisia mak-
suja.

7 §

Ohjelmien valintaperusteet

Ohjelmat, joita ei ole hylätty, asetetaan
komission asetuksen 9 artiklan mukaisessa
esivalinnassa ensisijaisuusjärjestykseen ot-
taen huomioon niiden:

- 1) yhdenmukaisuus hakuilmoituksen
kanssa;
- 2) kustannustehokkuus;
- 3) merkitys markkinatilanteen, toimialan
tarpeiden ja kohderyhmien kannalta;
- 4) tavoitteiden, viestien ja viestintäkana-
vien välinen yhtenäisyys;

5) toimien laajuus ja kattavuus keston ja
kohderyhmien osalta;

6) viestien luovuus ja huomioarvo;

7) vaikutusten mittaamenetelmä;

8) esitystavan laatu;

9) yhteisöulottuvuus eli toimijoina tai koh-
demarkkinoina olevien jäsenvaltioiden määrä
ja ohjelman kiinnostavuus yhteisön politiik-
kojen kannalta;

10) tuoma lisäarvo ottaen huomioon muut
toteutetut tai meneillään olevat hankkeet.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettun
kustannustehokkuuden arvioinnissa huomioi-
daan ohjelman kokonaissumma, yksilöidyt
kustannukset, menoerien tasapainoisuus,
kohdeyleisöjen saavuttaminen eli kattavuus,
ammattilaisten ja väliportaiden mukanaolo
sekä ohjelman ennakoitu vaikutus sen koh-
teena olevan tuotteen tunnettavuuteen, kulut-
tajien tietämyksen lisääntymiseen, uusien
markkina-alueiden syntymiseen sekä markki-
noiden laadulliseen ja määrälliseen kehityk-
seen.

8 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö päättää ha-
kuilmoituksen sisällöstä ja ohjelmien ensisi-
jaisuusjärjestyksestä. Maaseutuvirasto vastaa
muista tuen hakemiseen, myöntämiseen ja
maksamiseen liittyvistä viranomais tehtävistä.
Tullilaitos vastaa komission asetuksen 25 ar-
tiklassa tarkoitetuista tarkastuksista.

9 §

Arviointiryhmä

Maa- ja metsätalousministeriö asettaa arvi-
ointiryhmän, jonka tehtävänä on valmistella
ehdotus:

1) seuraavan hakukierroksen hakuilmoi-
tuksen sisällöstä 4 §:n mukaisesti; ja

2) ohjelmien ensisijaisuusjärjestyksestä
7 §:n mukaisesti.

Arviointiryhmällä on puheenjohtaja ja
enintään kolme jäsentä. Arviointiryhmään
kuuluu maa- ja metsätalousministeriön ja
Maaseutuviraston edustajia. Ryhmälle voi-
daan määrätä sihteeri ja ryhmä voi tarvitta-
essa kuulla asiantuntijoita.

10 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä loka-
kuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan maataloustuot-

Helsingissä 21 päivänä syyskuuta 2009

teiden tiedotus- ja menekinedistämistoimiin
sisämarkkinoilla myönnettävästä tuesta an-
nettu maa- ja metsätalousministeriön asetus
(628/2005).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voi-
daan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edel-
lyttämiin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitusneuvos Esko Laurila

N:o 719

Maa- ja metsätalousministeriön asetus

Maaseutuviraston maksullisista suoritteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen 1 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
lisätään 10 päivänä heinäkuuta 2007 Maaseutuviraston maksullisista suoritteista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (772/2007) 1 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

1 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Teurasruhojen luokituksen vuotuisena valvontamaksuna peritään perusmaksua 1 860 euroa ja lisämaksua teurastetulta ja luokitellulta nautaeläimeltä 38 senttiä ja sialta 2 senttiä.

Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 2009

Valvontamaksu peritään kaksi kertaa vuodessa teurastamojen Maaseutuvirastolle lähettämien raporttien perusteella. Perusmaksu peritään puoliksi kummankin kannon yhteydessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2009 ja sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen kannettaviin valvontamaksuihin.

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitusneuvos Esko Laurila

N:o 720

Maa- ja metsätalousministeriön asetus
hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä koskevien vaatimusten valvonnasta

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 2 momentin sekä 11 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 273/2003:

1 §

Soveltamisala

Hedelmien ja vihannesten kaupan pitämistä koskevien vaatimusten valvonnassa sovelletaan seuraavien säännösten lisäksi tätä asetusta:

1) maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 ja 113a artiklat;

2) neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesaialla annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 II osasto, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1221/2008, jäljempänä *komission asetus*.

2 §

Viranomaiset

Komission asetuksen 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu koordinoitiviranomainen ja b alakohdassa tarkoitettu tarkastusviranomainen on Elintarviketurvallisuusvirasto, joka voi tarvittaessa käyttää apuna

työ- ja elinkeinokeskuksia. Elintarviketurvallisuusvirasto vastaa lisäksi komission asetuksen 9 artiklassa tarkoitetun toimijatietokannan ylläpidosta ja 10 artiklassa tarkoitetun riskianalyysin toteuttamisesta sekä 11 artiklassa tarkoitetun hyväksytyin toimijan lupien ja 12 a artiklassa tarkoitettujen vaatimustenmukaisuustodistusten myöntämisestä.

Siltä osin kuin kyse on Euroopan yhteisön ulkopuolelta Suomeen tuotavien tuotteiden valvonnasta tai muista Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tuotavien tuotteiden Suomessa tapahtuvan ensimmäisen purkamisen yhteydessä tehtävästä valvonnasta, tarkastusviranomaisena toimii kuitenkin tullilaitos. Näissä tapauksissa tullilaitos voi myöntää toimijalle 12 a artiklassa tarkoitetun vaatimustenmukaisuustodistuksen.

3 §

Valvontakohteet

Valvontakohteita ovat hedelmien ja vihannesten kaupan pitämiseen osallistuvat toimijat, joiden hallussa olevien tuotteiden on komission asetuksen mukaan oltava kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia. Kaupan pitämisen vaatimukset eivät kuitenkaan kansallisesti koske komission asetuksen 3 artiklan 1

kohdan a, b ja d alakohdissa sekä 2 kohdan a ja b alakohdissa tarkoitettuja tuotteita.

Komission asetuksen 10 artiklan mukaisen riskianalyysin perusteina käytetään kaikkia artiklan 1 kohdassa mainittuja kriteerejä. Kaikkien riskiluokkien mukaisista toimijoista on kuitenkin tarkastettava vuosittain vähintään kaksi prosenttia.

4 §

Ilmoitusvelvollisuus ja toimijatietokanta

Edellä 3 §:ssä tarkoitettujen toimijoiden, joita koskevat kaupan pitämisen vaatimukset, on komission asetuksen 9 artiklan perusteella toimitettava tietokantaa ylläpitävälle viranomaiselle toimijan nimi, yhteystiedot, yritystunnus tai muu vastaava toimijan yksilöimiseen tarvittava tunnus, toimijan käsittelemien tuotteiden lajit ja toiminnan laajuus sekä näitä tietoja koskevat muutokset.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitusvelvollisuus ei kuitenkaan koske hedelmien

ja vihannesten vähittäismyyjiä eikä toimijoita, joiden toiminta hedelmä- ja vihannesaalla rajoittuu tavarankuljetuksiin.

Ilmoitetut tiedot tallennetaan komission asetuksen 9 artiklan mukaiseen toimijatietokantaan (*hedelmä- ja vihannessektorin toimijatietokanta*). Hedelmä- ja vihannessektorin toimijatietokanta on maaseutuhallinnon tietojärjestelmästä annetun lain (284/2008) mukainen rekisteri.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan tuoreiden hedelmien, marjojen ja vihannesten kaupan pitämistä koskevien vaatimusten noudattamisen valvonnasta annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (111/2004).

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Hallitussihteeri *Aku-Petteri Korhonen*

N:o 721

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus**työnantajan velvollisuudesta maksaa korvausta työntekijälle merionnettomuudessa menetetystä henkilökohtaisesta omaisuudesta annetun työministeriön asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 2009

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* työnantajan velvollisuudesta maksaa korvausta työntekijälle merionnettomuudessa menetetystä henkilökohtaisesta omaisuudesta 20 päivänä syyskuuta 2006 annetun työministeriön asetuksen (838/2006) 2 § seuraavasti:

2 §

Korvaukset

Työntekijä on oikeutettu saamaan työnantajaltaan korvauksen merionnettomuudessa menettämästään henkilökohtaisesta omaisuudesta. Työntekijän on esitettävä työnantajalle luettelo menettämästään omaisuudesta.

Jollei muusta ole sovittu, työnantaja on velvollinen maksamaan korvausta enintään 4 080 euroa.

Työntekijällä on kuitenkin oikeus saada uutta hankintahintaa vastaava korvaus sellaisesta omaisuuden menetyksestä, jota hän käyttää työtehtäviensä suorittamiseen. Yli 8 150 euron arvoisesta omaisuudesta työntekijän on ilmoitettava työnantajalle etukäteen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2009.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 2009

Työministeri *Anni Sinnemäki*

Ylitarkastaja Sari Alho

N:o 722

Ulkoasiainministeriön asetus

ulkomaanedustuksen korvauksista annetun ulkoasiainministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2009

Ulkoasiainministeriön päätöksen mukaisesti muutetaan ulkomaanedustuksen korvauksista 29 päivänä syyskuuta 2006 annetun asetuksen (854/2006) 2 ja 3 § sekä liitteet 1, 3 ja 7 seuraavasti:

2 §

Puoliso- ja lapsikorotus

Paikalliskorotuksen puoliskorotus on 22 prosenttia edustuston päällikön (vaativuustaso 1—3) paikalliskorotuksesta liitteen 1 ensimmäisen taulukon kuuden ensimmäisen rivin viroissa sekä palkkausryhmissä I-VI ja 22 prosenttia väliaikaisen asiainhoitajan paikalliskorotuksesta muussa tapauksessa.

Paikalliskorotuksen lapsikorotus on 13,5 prosenttia avustajan paikalliskorotuksesta.

3 §

Edustuston päällikön sijaisen paikalliskorotus

Kun virkamies on määrätty edustuston päällikön sijaiseksi tai väliaikaiseksi edustuston johtavaksi virkamieheksi, hänen paikalliskorotukseensa maksetaan tältä ajalta lisäys, jonka suuruus on 25 prosenttia asemapaikalla maksettavasta edustuston päällikön (vaativuustaso 4—7) paikalliskorotuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2009.

Helsingissä 28 päivänä syyskuuta 2009

Ministeri *Alexander Stubb*

Hallintojohtaja *Ari Rouhe*

Paikalliskorotusten perusarvot toistaiseksi olevassa virkasuhteessa

Virkanimike tai tehtävä	Perusarvo euroa vuodessa
Edustuston päällikkö (vaativuustasot 1 - 3)	36 700
Edustuston päällikkö (vaativuustasot 4 - 7)	36 100
Väliaikainen asiainhoitaja, yhteystoimiston päällikkö (Pristina, Ramallah), II-virkamies isossa edustustossa (Berliini, Geneve, Lontoo, Moskova, NATO-edustusto, Pariisi, Peking, Tallinna, Tokio, Tukholma, Washington, YK-edustusto), Coreper I- ja COPS-suurlähettiläs (EU-edustusto)	24 500
Muu ulkoasiainneuvos, lähetystöneuvos	20 000
Ulkoasiainsihtööri, hallinnollinen ulkoasiainsihtööri	17 600
Avustaja, hallinnollinen avustaja	15 400
Osastosihtööri	12 800
Muut	11 900

Paikalliskorotuksen perusarvot määräaikaisessa palvelussuhteessa

Virkanimike tai tehtävä	Palkkausryhmä	Perusarvo euroa vuodessa
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	I	17 000
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	II	13 800
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	III	11 000
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	IV	10 000
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	V	9 000
Erityisasiantuntija, poliisin erityisasiantuntija, rajavalvontasiantuntija, lehdistövirkamies	VI	8 000

ULKOMAANEDUSTUKSEN ASEMAPAIKKOJEN KALLEUSKERTOIMET 1.10.2009 LUKIEN	
Asemapaikka	Kerroin
Tokio	1,400
Kööpenhamina Moskova Oslo	1,300
Abuja Bern Geneve	1,200
Caracas Pariisi Petroskoi Pietari	1,150
Berliini Ramallah Reykjavik Rooma Soul Strasbourg Tel Aviv Wien	1,100
Bryssel Dublin Göteborg Haag Hampuri Lontoo Luxemburg New York Tukholma	1,050
Ankara Ateena Brasiilia Hongkong Lissabon Los Angeles Madrid Murmansk Ottawa Peking	1,000

Shanghai Washington Zagreb	
Beograd Bratislava Kabul Kanton Las Palmas Nikosia Praha Singapore Tallinna	0,950
Astana Budapest Canberra Kiova Ljubljana Lusaka Maputo Nairobi Rabat Riika Sofia Sydney Varsova	0,900
Bukarest Lima Pristina Vilna	0,850
Abu Dhabi Alger Bangkok Damaskus Dar es Salaam Jakarta Kairo Mexico Santiago de Chile	0,800
Addis Abeba Buenos Aires Hanoi Kuala Lumpur Manila Teheran Tunis	0,750

Managua New Delhi Riad	0,700
Katmandu Windhoek	0,650
Islamabad Pretoria	0,600

Abidjan	1,200
Khartum	1,000
Sarajevo	0,900
Mostar	0,850
Bagdad	0,800
Lilongwe	0,850
Gaborone	0,600
Maseru	0,550

Edustuskorvausten yksikköhinnat

Kotiedustamisen yksikköhinnat on määritelty lounaan, päivällisen, buffet-aterian ja cocktail-vastaanoton lisäksi myös brunssille ja kevytlounaalle sekä pikkutarjoilulle kuten aamiainen, kahvitarjoilu tai drinkkitarjoilu.

Lounaalle ja päivälliselle on määritelty kaksi korvauskategoriaa: normaali ja vaativa. Pääsääntönä on normaalin korvauskategorian mukainen korvaus. Vaativa kategoria hyväksytään korvausperusteeksi, jos tilaisuuden aihe ja vieraiden korkea asema asettavat tarjottavien ruokien ja juomien tasolle poikkeuksellisia vaatimuksia. Vaativan kategorian mukaista korvausta voidaan suorittaa tilaisuudesta, johon osallistuu korkeatasoisia, edustuston tehtävien kannalta tärkeitä vieraita (esim. valtionhallinnon, yritys- ja kulttuurielämän korkein johto). Tämä korvauskategoria koskee siten pääasiassa edustuston päälliköitä. Buffet-aterialle on myös määritelty kaksi korvauskategoriaa, joista korkeamman käyttö edellyttää sitä, että kaikki vieraat istuvat katetuissa pöydissä.

Vastaanoton yksikkökorvaus suoritetaan täysimääräisenä 1—100 vieraalle. Yksikkökorvaus alenee (% täydestä korvauksesta) vierasmäärän kasvaessa seuraavasti:

- 1) 101- 200 henkilöstä 80 %
- 2) 201- 300 henkilöstä 60 %
- 3) 301 tai enemmän 40 %

Yksikköhinnat ovat kattohintoja. Tarjoilun taso tulee lähtökohtaisesti mitoittaa yksikköhinnan pohjana olevan ateriakategorian mukaisesti. Jos on tarkoituksenmukaista järjestää tilaisuus, jossa tarjoilu on vähäisempää, tulee käyttää yksikköhintaa alemmaa velotusperustetta.

Yksikköhinta on korvaus ruokien ja juomien hankkimisesta ja valmistamisesta, koristelun ja muun materiaalin hankkimisesta sekä yleiskuluista. Lisäksi voidaan korvata edustustyöohjeissa erikseen määritellyt kuluerät.

KOTIEDUSTUKSEN YKSIKKÖHINNAT 1.10.2009

Asemapaikka	Lounas		Brunssi,	Päivällinen		Buffet		Vastaan-	Aamiainen,
	normaali	vaativa	kevytlounas	normaali	vaativa	seisova	istuva	otto	kahvitarjoilu
Abu Dhabi	30	39	22	39	50	23	35	14	8
Abuja	37	49	26	49	63	28	44	16	9
Addis Abeba	28	36	20	36	46	22	32	14	7
Alger	28	38	22	38	49	23	35	14	7
Ankara	33	45	25	45	56	27	39	15	8
Astana	32	42	23	42	52	25	37	14	7
Ateena	35	45	26	45	56	27	40	15	8
Bangkok	30	40	22	40	50	24	35	14	8
Beograd	31	41	23	41	50	25	36	14	8
Berliini	36	48	27	48	60	28	42	16	9
Bern	39	53	30	53	67	31	46	17	10
Brasilia	31	40	23	40	51	25	37	14	8
Bratislava	32	41	23	41	53	24	37	14	8
Bryssel	35	47	26	47	59	28	41	16	9
Budapest	30	39	22	39	49	23	36	14	7
Buenos Aires	27	36	20	36	46	22	31	14	7
Bukarest	29	38	22	38	48	23	34	14	7
Canberra	33	44	24	44	55	25	40	14	8
Caracas	34	44	24	44	56	26	40	14	8
Damaskus	30	40	22	40	51	24	36	14	7
Dar es Salaam	29	39	21	39	49	23	35	14	7
Dublin	35	47	26	47	59	28	41	16	9
Geneve	39	53	30	53	67	31	46	17	10
Göteborg	34	46	25	46	57	27	40	15	8
Haag	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Hampuri	35	46	26	46	58	27	40	16	9
Hanoi	27	36	20	36	45	22	32	14	7
Hongkong	36	47	27	47	60	28	42	17	9
Islamabad	25	33	18	33	41	20	29	12	6
Jakarta	29	38	21	38	48	23	34	14	7
Kabul	30	40	23	40	52	24	36	14	7
Kairo	28	37	20	37	46	22	32	13	7
Kanton	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Katmandu	27	35	19	35	44	21	30	13	7
Kiova	32	41	23	41	52	25	37	13	7
Kuala Lumpur	28	36	20	36	45	22	32	13	7
Kööpenhamina	42	55	31	55	70	33	49	18	10
Las Palmas	32	42	23	42	52	25	37	14	8
Lima	30	39	22	39	50	24	35	14	8

Asemapaikka	Lounas		Brunssi,	Päivällinen		Buffet		Vastaan-	Aamiaisen,
	normaali	vaativa	kevytlounas	normaali	vaativa	seisova	istuva	otto	kahvitarjoilu
Lissabon	32	43	24	43	54	26	38	14	8
Ljubljana	32	41	23	41	53	25	37	14	8
Lontoo	35	47	26	47	60	28	42	16	8
Los Angeles	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Lusaka	31	39	22	39	50	24	35	13	7
Luxemburg	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Madrid	33	43	24	43	55	26	39	14	8
Managua	26	34	19	34	44	21	30	13	7
Manila	28	37	20	37	46	22	32	13	7
Maputo	31	40	23	40	52	25	36	14	8
Mexico	29	37	21	37	48	23	34	13	7
Moskova	39	52	29	52	66	30	45	17	9
Murmansk	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Nairobi	30	40	22	40	50	24	35	14	8
New Delhi	27	35	20	35	44	22	32	13	7
New York	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Nikosia	33	44	24	44	55	26	38	14	8
Oslo	41	55	31	55	72	33	50	18	10
Ottawa	33	44	25	44	55	27	39	15	8
Pariisi	36	48	26	48	61	28	44	17	10
Peking	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Petroskoi	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Pietari	37	48	28	48	63	29	44	16	8
Praha	30	40	22	40	50	24	35	14	8
Pretoria	26	33	19	33	42	21	29	13	6
Pristina	30	39	21	39	50	23	36	13	7
Rabat	31	41	23	41	51	24	36	14	8
Ramallah	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Reykjavik	39	51	29	51	65	30	45	17	9
Riad	28	36	20	36	47	22	33	14	7
Riika	31	40	23	40	52	25	36	14	7
Rooma	35	47	26	47	59	28	41	16	9
Santiago de Chile	28	36	21	36	47	23	33	13	7
Seoul	38	50	28	50	63	29	45	16	8
Shanghai	35	45	25	45	57	27	40	16	9
Singapore	33	43	24	43	55	26	39	15	8
Sofia	32	42	23	42	52	25	37	14	7
Strasbourg	36	47	26	47	60	28	42	16	9
Sydney	33	44	24	44	55	25	40	14	8
Tallinna	31	40	23	40	52	25	36	14	7
Teheran	29	37	21	37	48	23	33	13	7

Asemapaikka	Lounas		Brunssi,	Päivällinen		Buffet		Vastaan-	Aamiainen,
	normaali	vaativa	kevytlounas	normaali	vaativa	seisova	istuva	otto	kahvitarjoilu
Tel Aviv	35	47	26	47	59	27	41	16	9
Tokio	44	57	33	57	74	34	50	19	10
Tukholma	34	46	25	46	57	27	40	15	8
Tunis	27	35	20	35	45	22	32	13	7
Varsova	29	38	22	38	49	24	35	14	7
Washington	35	47	27	47	60	28	41	16	9
Wien	36	48	26	48	60	28	42	16	9
Vilna	31	40	22	40	51	24	35	14	7
Windhoek	26	34	19	34	43	21	30	13	7
Zagreb	32	43	24	43	53	26	38	14	8

N:o 723

Liikenne- ja viestintäministeriön asetus
taksiliikenteessä käytettävän esteettömän kaluston laatuvaatimuksista

Annettu Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 2009

Liikenne- ja viestintäministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 2 päivänä maaliskuuta 2007 annetun taksiliikennelain (217/2007) 17 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään taksiliikennelain (217/2007) 2 §:n 6 kohdassa tarkoitetun muun kuin invataksiksi luokitellun esteettömän kaluston tarkemmista ominaisuuksista ja varusteista.

2 §

Esteetön taksiauto

Esteetön taksiauto on erityisesti pyörätuolia käyttävien vammaisten asiakkaiden kuljettamista varten rakennettu ja varustettu muu kuin invataksiksi määritelty M1 luokan auto, jota käytetään yleiseen luvanvaraiseen taksiliikenteeseen.

Esteettömässä taksiautossa on pyörätuolia varten nostin tai sen sijaan leveyssuunnassa yhtenäinen ja turvallinen kulkuluiska, jonka kaltevuus on enintään 14 prosenttia tai enintään 21 prosenttia, jos kulkuluiskalla liikkumista varten on käytössä sähköisesti kelautuvat ja lukittuvat pyörätuolin kiinnitysvyöt. Esteettömässä taksiautossa on pyörätuolipaikka, jota varten on tilaa vähintään 0,7 met-

riä x 1,1 metriä ja jonka korkeus on vähintään 1,35 metriä. Pyörätuolipaikan kohdalla lattian sisätilan kaltevuus saa olla korkeintaan 1 prosentti lukuun ottamatta pitkittäissuuntaa, jossa kaltevuus voi olla eteenpäin nousevasti enintään 5 prosenttia. Pyörätuolipaikalla saa olla vaihtoehtoista käyttöä varten helposti sivuun käännettävät istuimet, joiden tarvitsema tila ei saa vähentää pyörätuolin tilaa. Pyörätuolin ja siinä matkustavan tulee olla luotettavasti kiinnitettävissä ajoneuvoon siten kuin standardissa SFS 5912 pyörätuolissa istuvan matkustajan kuljettamisesta henkilö-paketti- ja kuorma-autossa (M1-, N1 ja N2 luokan ajoneuvot) tai kansainvälisessä ISO 10542-1 standardissa tai näitä standardeja vastaavassa standardissa on määrätty.

Pyörätuolipaikalle johtavan kulkuaukon leveys on lattiatasossa vähintään 0,8 metriä ja korkeus vähintään 1,30 metriä. Kulku autoon on järjestettävä helpoksi.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä loka-kuuta 2009.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 723

4 §

Siirtymäsäännös

Henkilöauton, jota käytetään esteettömälle tai vaihtoehtoisvarustellulle henkilöautolle

myönnetyn taksiluvan nojalla ennen tämän asetuksen voimaantuloa, katsotaan täyttävän tämän asetuksen vaatimukset.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 2009

Liikenne- ja viestintäministeri *Anu Vehviläinen*

Hallitusneuvos Irja Vesanen-Nikitin